

Μπουλαβάτ-Καλεσί (ὑπὲρ ὑψηλὸν ἤδη μικρὸν ἐπίπεδον, πλήρες βυζαντινῶν ἔρειπιῶν καὶ ὀστράκων περὶ κρήνην ἀρίστου ὕδατος). Λόφος ὑψηλὸς ὡς κόλουρος ἐπιμήκης κῶνος 200—250 μ. × 150 μ. σῶζει σαφῆς μὲν τὸ συγχωσμένον συμπεπτικῶς τεῖχος, εἰς δύο δὲ σημεῖα καὶ ἔκδηλον εἰς ὕψος 3 μέτρων ἐν (B. τμήμα) μικρὸν καὶ ἀπὸ Δ. φασάντως—Τοιχοδομία κοινῶν ἀσβεστοκτίστων λίθων χωρὶς σχεδὸν κεραμίδια ἢ πλίνθους.

Α Λ Μ Α Λ Η

Πλήρες ἔρειπιῶν καταστραφέν δι' ὀριδοβόλων ὑπὸ τῶν Τούρκων. Πολίγνη σωστὴ μὲ δρόμους ἄνω κάτω συντροίμματα ἀγγείων τοῦλάχιστον ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Περιορχόμενοι τὰς λοφοσειρὰς διὰ τῶν χωρίων Γιουσούζ-κιοϊ (ἐκκλ. Παχινιώτισσα) καὶ Καρατζιά-Χαλήλ ἀναβαίνομεν διὰ ρωμαντικωτάτης ὁδοῦ 400—500 μέτρα εἰς Ἀλμαλή· οἱ ἄνθρωποι ζωηρότατοι. Καυχῶνται ὅτι εἶναι ἄποικοι ἀπὸ Γκούρας τῆς Ὁρθρουοῦ δηλ. ὄχι Καρακατσανέοι. Ἦλθον ὀλίγα οἰκογένεια νομάδες πρὸ αἰῶνων ὡς δεικνύει καὶ ἡ ἰδιαιτέρα περιβολή των (φοροῦσι κάλτσας). Κατεστράφη μὲ κανόνια ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόντων Τούρκων τῷ 1913· ἡ Ἐκκλησία των ἔρειπιον. Ἐκ 40 χιλ. προβάτων υπελειφθήσαν μόνον 2 χιλ. τὰς ἀμπέλους των ἔξερρίζωσαν οἱ Βούλγαροι πρὸς καύσιν.

Γ. Λα - συν. 1/2
Ὀδοιπορικόν
ἐκ Θεσσαλονίκης
τ. 8: 1438
v. 53-54

Ἐπὶ ὑψηλοτάτης θέσεως ὅθεν λέγουσι φαίνεται ἡ θάλασσα 3 τὸ πολὺ ὥρας μακρὰν κείται τὸ Ἀσσάρ καλεσὶ, ἔχει πολὺ μείζον τεῖχος ἡρειπωμένον καὶ χωρὶς οἰκίας. Ἐπίσης ἡρειπωμένον καὶ τὸ Τουρχάν Καλεσί 4 ὥρας μακρὰν παρὰ τὴν ἀνωφέρειαν πρὸς θάλασσαν.

Παλαϊόκαστρον Ἀλμαλή. Ἅγιος Ἀθανάσιος μοναστηράκι κτισμένον τῷ 1861· ὁ ναὸς εἶναι μικρὸς μὲν ἀλλ' ὠραῖος καὶ φωτεινός.



Πρὸ τῆς εἰσόδου ἐκκλησίδιον (1861) τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου (νέον μονύδριον). Ἐχει ἐντειχισμένην ὑπὲρ N. θύραν τμήμα πλευρὰν σαρκοφά-

γυν με άνθοστεφάνας χονδροειδοῦς ρωμαϊκῆς τέχνης ὕστερα τὸ τεῖχος δὲν σώζει πλέον πύλης ἕχνη, ἀλλ' ἱκανὰ τμήματα 5 μ. ὕψους ἰδίᾳ πύργου ΝΔ. Ἐξῶθεν τετραπλεύρου, ἐντὸς στοργγύλου καὶ κατὰ τὴν Α. πλευρὰν μέσον τμήμα ὑψηλὸν δεικνύει τοιχοδομίαν τυπικὴν ἀνευ πλίνθων, ἀλλὰ πῶς ἰσόδομον με τοὺς μικροὺς ἔστω πλαισιοειδεῖς του λίθους (λεπτοτέρους τινὰς πλινθοειδεῖς δόμους). Ἡ ἀπὸ Β.-Ν. μείζων διάμετρος 200 μ. τὸ πολὺ $\times 100$ καὶ δασωμένον τὸ ἐσωτερικόν, δεικνύει σωροὺς οἰκήσεων. Κατὰ τὴν Α. πλευρὰν ὑπάρχει τὸ λαγοῦμι, δῆθεν ὑπόγειος σήραγξ φέρουσα πρὸς τὸν οὐάκα πρὸς ὕδρευσιν τῆς φρουρᾶς. Συμπάσκοι ἔχον θεμέλια ἀρχαῖα ἐκκλ. Κατσίτσι. Εἰς τὸ Καλιπὰ παραδόσις ὅτι ἦτο Μοναστήρι ἔχον ὑπόγειον, εἰς ὃ καθε Λαμπρὴν εὐρίσκετο καὶ κόκκινο αὐγὸ ὅπως καὶ εἰς Χάσκοι εὐρέθη εἰζὼν καὶ ἀγίασμα τῷ 1896 καὶ ἐφορτίζουσι ἐν πομπῇ τὰ πέριξ χωρία.

ΧΑΡΙΟΥΠΟΛΙΣ

Καταβαίνομεν εἰς τὸ παρὰ τὸν Κερμέν καλὲ Α. οὐάκιον, στρέφον μύλον καὶ ὑπερβαίνομεν 1—2 χωματισμοὺς ὑψομάτων φθάνομεν εἰς 2—3 τουρκοχώρια προσφύγων, ἐν οἷς τὸ Σιουσιλῆ. Παρὰ τὸ δζαμί ὑπάρχει κιονόκρανον μαριμάρινον κορινθιάζον ἐπιπολαίας ἐργασίας. Ἐκομισθῆ ἐκ τῶν ἀγρῶν τάχα $1\frac{1}{2}$ ὄραν πρὸς Β. ὅπου ὄντως φαίνονται ἀριστερᾶ τῆς ὁδοῦ Χριστιανικὰ ἐρείπια (ἐκκλ.). Πλὴν τῶν ἐγγύς Ἐπερων 2—3 τύμβων ὄρατους ἐτι ἐκεῖ ἐπὶ βόρειον λοφοσειρᾶς Ἐβλέν-τεπέ καὶ ἄλλος Α. ἄλλοις τόποις. Ἀλλὰ καὶ 2—3 ἄλλοι ἐν σειρᾶ ὅσον προχωροῦμεν δεξιὰ μας μακράν.

Ἦδη παραπορευόμεθα ἀντιθέτως τὸν Ἀνά-σοῦ καὶ τὸ μέγιστον πεδῖον αὐτοῦ, τὸ κέντρον πλέον τῆς Θράκης. Ἐκτὸς τῶν λόφων τῶν ὄρατῶν ἐκ τοῦ Σαρίν-πελῆ ἐτι μείζων λέγον δεξιότερα πρὸς τὸ Σελτζῖ-κιοῦ Α. ἐπιμήκης καὶ φρούριον σώζει ὁ Βεσίκ-Τεπές (Τύμβος καὶ πηλοσιον τοῦ Ἀϊνετζῖκ ὁ Μπόζ-τεπέ, μεταξὺ Σελτζῖκιοι καὶ Ἀϊνετζῖκ)

Παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἀνά-σοῦ βλέπομεν Νυμφαίας με τὴν κιτρίνην τῶν κάλυκα (ἦτις διαδίδει τόσον δηλητηριώδη ὁσμὴν, κατὰ τὸ λέγειν τῶν χωρικῶν) ὥστε φονεύει καὶ τὰς ἐν τῷ στομάχῳ ἔλμυθας). Ἐνταῦθα εἶναι πράγματι ἐρημία Σκυθική. Μόλις 5—6 χωρία καὶ ὅλα τὰ πεδινὰ εἶναι Τουρκοχώρια. Τέλος φθάνομεν εἰς Χαριούπολιν ἣτις ἔχει νῦν 1200 οἰκογενείας μὲν 200 Χριστιαν. (καὶ αὐτὰς διωχθείσας καὶ νῦν ἐπιστρεφούσας) καθὼς καὶ τὰ χωρία Χὰς-κιοῦ, ὅπερ ἔχει μονήν, ἐνθα ἀνευρίθη πλάξ ἀνάγλυφον ἔχουσα ἱππέα. Σώζει δὲ καὶ πύργον Βυζαντινόν.

Ὁ καζὰς τῆς Χαριούπόλεως φαίνεται μένων ἐν ἡ καταστάσει καὶ